

camíns de la gran restauració de la Patria catalana, somui d' or de la nostra juvenesa que vull sia lo poderós estimul de la edat madura y la benedicció de la mía vellesa.

No consultant mas forças, que, ara las tiuch migradas, (si be que, gracias á Deu, sembla que van revenint) sinó mon dalit moral, mon entussiasme may decaygut, ma fè sempre ferma en la noblesa de la causa que sostením, vos dich: aquí 'm teniu, y maus á l' obra,

Per fer d' inspirador y de director de lluny á lluny, encara seré bó; per fer onejar la bandera y senyalarvos l' ideal, tot mostrant-vos los esculls á que pot conduhir l' entussiasme poch discret ó la il·lusió enganyosa, també m' hi sento ab forças; la bona voluntat y 'ls bríos de la vostra joventut farán lo demés.

La llegenda y 'ls símbols que porta en son front *La Veu de Catalunya*, son lo seu programa; los qui han seguit la nostra ja llarga campanya saben si hem tingut sempre ben alta la bandera, y si hem sabut defensar la causa del catalanisme católich ab dignitat y ab enteresa. Ni un día de defalliment, ni una nota de traydoria, independents de tot partit polítich dels que militan en la candent arena de la nació espanyola, fermes en los principis de la religió católica y dócils á las sabias ensenyansas de la Iglesia, hem treballat impertérrits, (fins á caurer rendits de fatiga) per l' analtiment de Catalunya, per actuar en lo possible las ideas y las aspiraciós que venen compresas en la, avuy ja vulgar, denominació de Regionalisme.

Y aixís hem de seguir, ab l' ajuda de Deu y dels homens de bona voluntat, que no ha de faltarnos.

Lo nostre camp es gran, y la tasca per demés honrosa. No portem la llureya de ningú que puga obligarnos á tórcer la conciencia ni hem fet pactes ni compromisos ab cap dels bandos que pululan en la nostra terra y que per desgracia infectan los esperits y fan degenerar los caràcters.

Despertar la conciencia del poble catalá, recordarli son passat, no ab ploraneras elegías, sinó ab los robustos accents de esperansa en lo pervindre; defensar las nostras instituciós y la nostra llengua, últim y sagrat *palladium* que 'ns queda de la antigua autonomia; reivindicar aquesta, aixís en l' orde polítich com en lo administratiu, ab las reservas de la prudencia y en conformitat á